

Fanfár

„ Sok születésnapokat vígan megélhess,
napjaidat számlálni ne légyen terhes!
Az ég harmatja szívedet újítsa,
áldások árja házad elborítsa!”

Kovács Ildikó nyolcvan éves. Keresgetem a gondolataimban, mikor és hogyan ismerkedtünk meg Ildikóval, a bábosok mesterével, nagyasszonyával. Valamikor a nyolcvanas évek közepén láttuk először előadását az akkor már nemzetközileg is hírnevet szerzett kolozsvári rendezőnőnek Kecskeméten, a Ciróka Bábszínházban. Teljesen lenyűgözött bennünket a lengyel költőnő, Milobecka *Haza* című verse által előhívott asszociációkból szövődő játék. Aztán sok-sok év telt el, míg sor kerülhetett arra, hogy Ildikó színházunk vendégeként megrendezte a *Paprikajancsi szerenádjá* című előadást, amit aztán további két előadás létrehozása is követett. Mindig derűsen, mosolyogva érkezett a próbákra, megmozgatta a színészeket az őt tibeti jóagyakorlattal, aztán mesélt. Mindig volt a tarsolyában egy-egy történet, amit olyan jó volt hallgatni, egyáltalán, a közelében lenni.

Mit kaptunk Ildikótól? A bábu erejébe vetett hitet, szeretetet, művészi tartást, derűt, bölcsességet, szakmai fortélyokat, testi-lelki

bajainkra orvosságot.

KÖSZÖNJÜK!

Isten éltesen, Ildikó!

Asbóth Anikó